

Secció de Tennis Taula

LLUÏSOS D'HORTA

Carrer de Feliu i Codina, 7 i 9

08031 BARCELONA

e-Mail: info@lluissoshorta.cat

http://www.lluissoshorta.cat

SUMARI

La Junta informa.....	3
El nostre Consiliari	3
Necrològiques	4
Vida de les Seccions	4
Una mica de tot	11
Galeria fotogràfica	12-13
Raconet infantil.....	15
Notícies.....	16
Pla de Participació.....	18
Entrevista	19
Agenda dels Lluïsos	21
Aquest món tan nostre	22
Documents històrics dels Lluïsos.....	24

Consell de Redacció:

Antoni F. Araujo
Dora Serra i Espada
Pere Solé i Serra
Salvador Casals i Gausachs (Maquetació)

Han col·laborat en aquest número:

Alfons Tiñena	Josep Magrans i Breu
Antoni F. Araujo	Mateu Terrats i Oliver
Carmina Lara	Mercè Sitjà
Dora Serra i Espada	Núria Font i Revilla
Ferran Homar	Pepi Galcerán
Joan-Enric Torra i Bou	Quim Casals i Campmany
Josep Forn	Ricard Terradas i Mut

AGRAÏMENTS

La Caseta de l'Alba

Merceria - Taller labors - Escola de Patchwork
"Cortines - Confeccions a mida"

Baixada de la Plana, 17 - Tel. 93 429 42 91
08032 BARCELONA

Neteja professional de:

- Catifes de tota mena
- Cortines-sofàs i tapisseria
- Edredons nòrdics-mantes
- Ant-napa i altres pells
- Arranjament de peces de vestir

Carrer Horta, 69 Tel. 93 429 06 65
08030 Barcelona Fax 93 429 47 44

HORUS
JOIERIA RELLOTGERIA

93 357 65 54
LISBOA 3-5
08032 BARCELONA
WWW.JOIERIAHORUS.COM

Ecoalimentaria

Cistelles ecològiques: de fruites, verdures, mixtes, de salut...

La nostra botiga a internet
www.ecoalimentaria.es

Tel. 93 427 07 07 · Canigó, 94 · 08031 Barcelona

AGUA-GAS-ELECTRICIDAD-REFORMAS EN GENERAL

C/ Campoamor, 6 Tel: 93 759 71 34
08031 BARCELONA Fax: 93 759 71 22
sirgbcn@gmail.com

SIRG

URGENCIAS 24H TLF: 600 38 15 65
Servicio Integrals Rivera Garrido s.l.

can paulet
fruites i queviures

servei a domicili
C./ Tojo, 55 Telèfon: 93 429 10 50
08032 BARCELONA e-mail: canpaulet@mailpersonal.com

Ψ PSI Instal·lacions i serveis
(electricitat, aigua, gas, extinció d' incendis)

Disposem dels carnets d' instal·lador autoritzat
per la Generalitat de Catalunya.

Leonardo Rastrilla Muñoz
Tel. 619108675
Fax 93 4278942
c/ Logronyo, 2 08035 Barcelona
leorastril@gmail.com

**El que s'obté amb violència
només es pot mantenir amb
violència.**

Polític i pensador indú

LA JUNTA INFORMA

Ja han passat quatre anys que vàrem iniciar el repte de gestionar els Lluïsos. Com tots sabeu han estat quatre anys plens de moltes il·lusions, de bons moments que molts de vosaltres ens heu fet passar amb les vostres actuacions, treballs, excursions i un munt d'activitats més... Hem viscut hores entranyables que ja han passat a formar part de la nostra història i que ens han ajudat a créixer com a persones.

Hi ha hagut moments que ens ha costat separar-nos de persones estimades que han deixat el seu fruit en aquesta casa. Voldria donar gràcies a totes les persones que han fet i fan

possible que els Lluïsos sigui el que és i ha de ser: "la casa de tots".

Vull encoratjar-vos a seguir treballant cadascú des del seu lloc: des del que actua fins al que posa els mitjans per a fer-ho: el que programa, el que assisteix, el que proposa, el que juga, el que simplement està i valora. Tots hi tenim un paper a fer...

ENDAVANT!

Núria Font

EL NOSTRE CONSILIARI

L'experiència del desert

La majoria de nosaltres no hem viscut, ni probablement viurem mai, l'experiència de passar uns dies al desert. Potser ens hi hem aproximat com a turistes o com a peregrins en alguna visita a Terra Santa, potser hem vist algun reportatge o una pel·lícula que s'hi ambientava. Som gent acostumada a viure a la ciutat, a convidaure amb altres persones a casa, al treball, al carrer, a les associacions, submergits en el brogit de dia i de nit, sol·licitats per mil imatges, tenint a l'abast de la mà no només el necessari sinó també el que és superflu, sempre apressats, distrets i atabalats, sense buscar un mínim d'espai i de temps per retrobar-nos serenament amb nosaltres mateixos, per auscultar el nostre cor, per veure on som, com vivim, i on anem.

Per això ens costa d'imaginar com afrontariem una llarga estada en un lloc solitari, en un silenci absolut, sense cap mena d'informació ni contacte amb l'exterior, sense cap distracció, amb els mínims indispensables per sobreviure, amb tot el temps del món per pensar, per meditar, per contemplar, per es-

coltar la veu del cor. Però el fet que no ho puguem imaginar, o que ens faci una certa basarda, no vol dir que no ho necessitem.

Però el desert pot ser avui per nosaltres no un lloc, sinó un temps: un temps més intens de reflexió, d'interiorització, de silenci, de pregària, d'austeritat, d'exercici de la solidaritat. Un temps per fer-nos prendre consciència que la nostra vida necessita la lluita i l'esforç per no ser vençuts, per no sucumbir, per mantenir-los fidels, quan en el nostre camí experimentem el misteri del mal i en patim les conseqüències.

Tanmateix el desert no és un lloc definitiu, sinó una aturada en el camí per refer-nos, per exercitar-nos en l'austeritat, per reconstruir el nostre ordre de valors, per prendre alè. Per això l'experiència del desert no té un significat purament religiós, sinó que és vàlida per tothom que desitgi un futur millor, una vida més humana i més plena, en pau amb un mateix, amb comunió amb els altres, amb la natura i amb Déu.

Mateu Terrats i Oliver

NECROLÒGIQUES

Joan Oliver i Vidal (3-11-2010)

Ha mort el nostre con- soci Joan Olivé. Havia col·laborat a la secció de Fotografia, aportant les seves obres tan ben fetes amb la intenció de ser un més a participar i n'havia tingut alguna de premiada, cosa que ell mateix quedava ben parat, perquè, amb la seva senzillesa, mai no havia aspirat a cap trofeu. Era un home optimista, extravertit, amb ganes d'explicar-te anècdotes, donar un consell, parlar del que fos, tot i que tenia greus problemes per fer-nos arribar la seva veu. Era un pou de saviesa. El seu orgull era parlar de la fàbrica de midó fundada pel besavi Jacint Oliver Lasaleta, la qual anà passant de generació en generació fins al senyor Joan. La fàbrica va plegar l'any 1979. El nostre amic Mingo Borràs, ens explica la història d'aquest home i la seva família en l'últim llibre que ha publicat: *Recull d'un temps d'Horta*. És interessant conèixer tota la història. Lamentem la mort de l'amic Joan. Donem el més sentit condol a la seva esposa, la Montserrat Manen, i als seus fills i néts. Descansa en pau.

Josefa Font Torelló (7-11-2010)

Tot just mitja setmana després d'en Joan, perdem una altra sòcia, la Pepita, esposa de Jaume Clot, cunyada d'en Josep Clot, el soci número u dels Lluïsos. Tots dos germans els hem vist molts anys per l'escenari, actuant o treballant de tramoies o electricistes o traspunts, el que calgués. En Jaume havia pertangut al grup de dansaires i se'n sortia molt bé. La Pepita els feia costat i no faltava mai a la sala com a espectadora, disposada a aplaudir; feia de puntal. És dolorós veure desaparèixer tants amics! Ja ho sabem que tots passarem pel sedàs, però quan arriba l'hora de la partença el nostre cor plora. Només ens consolen les paraules que un dia ens va adreçar Jesús: *Me'n vaig a preparar-vos una estança a la Casa del Pare*.
Que així sigui!

Dora Serra

VIDA DE LES SECCIONS

Manualitats

Dinar de Santa Llúcia

El grup de Manualitats ha complert 25 anys! Ho ha celebrat amb un dinar que és cosa habitual de celebració: compartir la taula, com una família. Aquest grup ha estat durant molts anys el punt de referència dels Lluïsos d'Horta. Aquí s'hi ha donat acollida a tantes persones com han volgut participar-hi i n'han passat centenars! N'hi ha que hi són des de la seva fundació. Per què ha tingut tant d'èxit una secció dels Lluïsos? Perquè és participativa: rebre i donar. Puc ser

deixeble i puc ser mestre. És un intercanvi de saviesa popular. Aquest grup de Manualitats ha nodrit i fet créixer altres seccions de la Casa, com és la secció d'excursionisme i viatges. Han estat els més solidaris en campanyes de la Fam, de Mans Unides, de Nadal. La gent de Manualitats no ve als Lluïsos solament per aprendre o gaudir, ve per participar, per col·laborar, per donar.

VIDA DE LES SECCIONS

**Gemma Torras, primera deixeble de Manualitats.
Encara continua.**

Crec que Manualitats inclou en el seu "expedient", l'esperit dels Lluïsos: treballar per fer el món una mica més amable, agradable, tranquil, senzill, familiar, participatiu, divertit, relaxant... i tots els qualificatius que hi vulgueu afegir, sempre que no siguin destructius.

Per molts anys, secció de Manualitats!

Dora Serra

Teatre

10a mostra de teatre Horta/Guinardó

Des del 26 de setembre fins al 21 de novembre, tingué lloc la 10a mostra de teatre Horta/Guinardó en la que varen participar els grups CíA, BIKINI, AGORA TEATRE, DONES TAIXONERA, CIA. NLT, ROCAGUINARDA, ELS BUFONS, GRUP FOMENT, L'AUCA I GRUP ÈXODE. Hi hagué una bona assistència de públic en tots els teatres on es presentaren les obres: al Foment Hortenc, Ateneu Hortenc, Lluïsos d'Horta i Grup Torxa, cosa que denota la bona accep-

tació de la Mostra i els bons espectacles presentats. Al final de la darrera representació es lliuraren els diplomes als diferents grups.

Felicitats!

Ricard Terradas i Mut

Hairspray

He vist actuar el grup juvenil que dirigeix la Paula Casanovas i m'he quedat admirada del treball dut a terme per aquesta colla de jovent.

Nois i noies de 14/18 anys actuant amb una seguretat i un bon fer digne d'adults (quants adults hi ha incapaços de parlar, cantar i ballar, sense saber estar a la seva alçada!). Molt bé! El musical porta uns quants anys d'existència. Hi ha reivindicacions que avui dia les presentarien d'una altra manera. Hi ha problemes que ja s'han superat. No obstant l'obra s'aguanta molt bé com a espectacle.

Felicitem a la colla de nois (una bona colla!) que han acompanyat aquestes noies veteranes, les quals porten molts anys preparant-se per ser actrius. Ha fet molt de bé l'escola de teatre infantil dels Lluïsos! Estem recollint el fruit que temporada sobre temporada venen sembrant i polint els directors i directores. Felicitats a tothom!

Dora Serra

Hairspray (II)

Aquest musical ens conta les aventures d'una noia alegre i extravertida que vol sortir en un show de televisió. Ha de lluitar contra els molts entrebancs que se li presenten però a la fi

VIDA DE LES SECCIONS

aconsegueix guanyar el primer lloc a desgrat de l'estrella del programa, Amber von Tussle.

El personatge protagonista, la Tracy, interpretat per la Clara Solé, va captivar el públic. La resta dels intèrprets també triomfaren, tant actuant com ballant perquè la coreografia era bona. Els dos dies de la representació es va omplir la sala (el diumenge s'hagué d'obrir l'amfiteatre i tot).

Felicitats a la Paula Casanovas, la directora, i a tota la plantilla d'aquests joves artistes amb tanta empena!

Ricard Terradas i Mut

El Conte de Nadal

Components dels grups infantil i juvenil ens han delectat amb el Conte de Nadal de Charles Dickens. Un avar (Clara Solé) molt egocentrista; unes senyores (nenes molt jovenetes, molt ben maquillades i vestides) presumides, les unes, obsequioses les altres; uns esperits (jovenetes amb cares blanques i vels eteris que estaven més concentrades en els balls que en les paraules); una família boníssima que a tot diu amén; la pobreta nena coixa, el pare i la mare que perdonen l'avar dolent...

Tot aquest grup infantil i juvenil han fet un gran esforç per assumir el difícil paper d'actors i actrius. Ho seran algun dia si són obedients a les ordres dels directors o directores, si són pacients a assajar una i altra vegada. Fer teatre sembla un joc però és un gran treball de concentració, un exercici constant de la memòria, del ritme, de la dicció.

Felicitats nens i nenes que sou capaços d'entusiasmar-vos per fer teatre!

Dimonis i Pastorets (I)

Aquest any he fet d'espectadora, per primera vegada. Aquest Pastorets m'han fet rumiar de valent. No m'acaben de fer el pes: tenen massa alts i baixos. Hi surt tanta gent i es vol acontentar tothom, que potser oblidem que a qui cal servir és al públic i no ens hem de prendre a la lleugera una obra tan històrica i tradicional com són els Pastorets, una obra plena de fantasia que té per eix central el recordatori del naixement de Jesús.

He repassat en la memòria les petites escenes de Pastorets que el grup de dansaires ens

va delectar durant uns anys, quan semblava que el quadre escènic s'havia fos. Aquelles escenes nadalenques, cada any una nova creació, viscudes en el present, el Nen dins d'una família actual, amb problemes actuals, em feien el pes. He vist per la tele diversos Pastorets interpretats per tota la geografia catalana. N'hi havia uns que passaven en una estació de metro on una dona emigrant, "sense papers" anava de part en plena andana i les reaccions i trifulgues de la gent del seu entorn, tot i que el tractaven amb senzillesa i alegria. N'he vist uns altres que els dimonis anaven "vestits" de guarda espalles i ulleres de sol (feien por!). Aquets temes m'han interessat i m'han fet "pensar" No vull pas dir que els hem de copiar, però sí que a casa nostra hauríem de fer un gir de 90º als nostres Pastorets i prepararlos seriosament perquè resultin divertits, d'actualitat, sense perdre l'essència del Nadal'

Dora Serra

Dimonis i Pastorets (II)

Els passats dies 18 i 19 de desembre del 2010 tingueren lloc les representacions tradicionals dels Dimonis i Pastorets, una obra composta per una selecció de diversos Pastorets. Es narren les aventures de dos rabadans, Belluquet i Bieló, interpretats per Marta Fernández i Paula Casanovas que ens fan passar una estona divertida amb les seves trapelleries. No hi manca l'escena de les Calderes d'en Pere Botero, amb dimonis i pastors corrent pel pati de butaques, que tant esvalota la mainada. La coreografia de les diferents danses molt ben aconseguida, com també els llums i el so. El Satanàs, en Xavier Sala, un veterà que ens agrada força en tots els papers que interpreta. Enhorabona a tots i endavant!

Ricard Terradas i Mut

Dimonis i pastorets (III)

Un any més, els Lluïsos ha presentat els seus ja clàssics *Dimonis i pastorets*, amb l'habitual èxit de públic i un nombre total de tres representacions.

La darrera va tenir, a més, un molt emocionant pròleg per tal de recordar com es meix qui sempre encarnava Natham, és a dir, el

nostre estimat Albert. Va obrir la vetllada l'Esbart, que li va dedicar una bonica peça a ritme d'havanera. Tot seguit, la projecció d'un petit muntatge ens va permetre gaudir de fotografies de l'Albert i de diferents moments viscuts amb ell a dalt de l'escenari al llarg de tantes i tantes obres. La lectura d'un text d'homenatge i agraïment i uns obsequis lliurats a la seva filla i la seva germana van posar la rúbrica a aquest emotiu recordatori.

Com sempre, cal donar les gràcies a la implicació de tanta gent que fa possible aquesta festa nadalenca. Resulta particularment gratificant comprovar la fidelitat de les noves generacions, que es manifesta en la manera com, amb el pas dels anys, els qui de ben petits encarnaven determinats personatges, passen a interpretar nous rols, i encara en demanen fer-ne d'altres per a més endavant. En termes futbolístics, diríem que podem estar orgullosos de la *Masia dels Lluïsos*.

En aquesta edició, i d'una manera molt especial, cal agrair l'esforç i la dedicació durant tantes setmanes de la Marta i la Cecília, tot assumint les tasques de la Teresa, la directora per antonomàsia dels *Pastorets* i de l'obra de Sant Lluís, mentre es recupera i agafa embranzida per a tornar a capitanejar els propers projectes. En finalitzar aquesta darrera representació, la Teresa va pujar a l'escenari per a rebre el merescut aplaudiment, no tan sols del respectable, sinó sobretot dels amics i amigues de la casa, que la van obsequiar amb una fotografia on apareix tot l'equip artístic i tècnic que participa en els *Dimonis i Pastorets* —retrat, això, sí, amb algunes absències, com ara la del qui sempre els ha filmat i que, tot i ser el nebot de la Teresa, potser no era prou mereixedor d'assabentar-se d'aquesta iniciativa. En fi, *c'est la vie*.

Quim Casals Campmany

Teatre infantil

Ja ens em posat les piles damunt l'escenari i tots tres grups infantils preparam l'estrena de les nostres representacions. A partir del mes d'abril comencem i ja no parem fins al juny, amb una gran sorpresa per tots plegats, però que us anomenaré al final.

El grup del divendres s'estrenarà el 9 i 10 d'abril amb "Dos mons per descobrir", una fantàstica història de dues nenes que van a parar al món màgic de les fades i els follets. Seguirà el 28 i 29 de maig el grup dels dimarts amb "L'herència de les bruixes", una misteriosa obra on uns curiosos nens desmascararan unes temibles bruixes.

I per acabar tenim el grup de dimecres, que l'11 i 12 de juny ens representaran "La Ventafocs... del s.XXI". Una divertida versió del clàssic conte de la Ventafocs, on els personatges es comuniquen a través del Facebook o del mòbil. En aquesta representació també intervindran el Grup d'iniciació a les arts escèniques, els actors més petits de la casa.

I per últim, la gran sorpresa és que els Lluïsos aquest any organitza la VIII Mostra de Teatre Infantil de Catalunya. El diumenge 8 de maig vindran entre 7 i 9 grups infantils d'arreu de Catalunya, per mostrar-nos quin teatre fan a casa seva. Des de les 10h del matí fins al vespre, podreu gaudir de totes aquestes representacions.

Us hi esperem!!

Cecília Font

VIDA DE LES SECCIONS

Exfim

Sortida al Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac

El diumenge dia 23 de gener, i amb un fred glacial, -a -6,5 °, vam fer la primera sortida EXFIM-Llüisos/QQdrulus de l'any al Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac per anar paint els torrns i recuperar la forma després de Nadal....

Un cop més, els nostres experts en Sant Llorenç, La Rosa i l'Antoni Ferro, dos fermes QQdrulus hortencs que amb 69 i 70 anys encara fan espeleologia i no hi ha qui els empaiti a la muntanya, tant en la vessant física, com en la no menys important vessant del coneixement i les anècdotes, ens van preparar un bonic itinerari semicircular per anar a La Mola des del Coll d'Estenalles i pujar de tornada el cim del Montcau.

Així doncs, al voltant de tres quarts de nou, i amb un fred que pelava, un grup de dotze persones compost per els "Ferros", la Nùria, l'Herminia i en Rafa, en Vicenç, en Mateu, un

servidor, i amb nous excursionistes com la Rosa i en Joan, la Marta i l'Àngeles, vam començar l'excursió tot baixant en comptes de pujar (ja vindria després la pujada i i) per anar a buscar la carena del roure del Palau i anar-la resseguint en direcció sud cap la Cova del Drac, la Font Flàvia i els Òbits a on vam fer un mos.

Els òbits és un lloc curiós en el que una vau-ma, un forat natural a la paret de pedra del cingle, va ser aprofitada per fer un mas amb dos nivells, el primer destinat a corral i el segon a habitatge, i a on diu la llegenda que s'hi fabricava moneda falsa, d'aquí el seu esfereï-

dor nom per espantar als no desitjats i benvinguts visitants tafaners.....

Ja havent esmorzat tornem a la carena del pagès i anem seguint el camí fins arribar a la Mola, al cim de la qual, a 1095 metres d'alçada hi ha el monestir romànic i un bar ple a vessar de gent. Vam fer una curta visita a la magnífica església romànica, imprudentment ignorada per molts dels que estaven allà -pitjor per ells!!- i vam buscar un lloc per les fotos de

rigor tot fugint de la gran quantitat de gent. Ja de tornada, i tot deixant a l'Herminia sense el cafetó que feia estona que estava somiant, vam començar el camí de retorn després de fer una parada a la magnífica taula d'orientació des de la que es pot veure mig Catalunya i com no, el llunyà Pirineu, i des d'on la Rosa, la Marta i un servidor vam poder veure el cim del Puigedros que havíem pujat, això si, i sense nevi, el cap de setmana passat en una suposada excursió amb esquís de muntanya i raquetes dels QQdrulus.

Vam resseguir una part de la carena que havíem pujat i vam poder gaudir del roure del Palau, un magnífic roure d'uns 30 m. d'alçada i 1,5 m. d'amplada que s'imposa al bell mig de la carena. Ja teníem a la vista el bonic Turó del Montcau de 1050 metres d'alçada al qual vam pujar tot fent una grimpadeta des del Coll d'Eres i a on, després de gaudir d'una magnífica vista, vam fer la foto de rigor amb un ventet força gelat.... La baixada, delicada i un pel imponent, però fàcil, ens va portar al magnífic camí que va des del Coll d'Eres fins al Coll d'Estenalles a on vam arribar després d'un total de 5 hores i 50 minuts de caminada i 611 metres de desnivell.

Joan- Enric Torra i Bou

VIDA DE LES SECCIONS

Vocalia d'animació infantil

El passat mes de gener de 2011 es va celebrar el 13è concurs de pintura infantil. Aquest any hi van participar vuit petits artistes que van fer uns dibuixos molt bonics que han estat exposats al vestíbul del Lluïsos. Com sempre, hi va haver un rigorós jurat que ho va tenir una mica difícil a l'hora de deliberar.

Els nens i nenes s'ho van passar molt bé i tothom va tenir la seva medalla. Esperem que l'any que ve siguem més colla.

Mercè Sitjà

Secció de cinema

Cinema familiar

Per les Festes de Barcelona de setembre del propassat 2010, varem iniciar una nova etapa amb el nom de **Cinema familiar**, és a dir, la projecció de dues pel·lícules per sessió —com es feia antigament, no només als Lluïsos, sinó gairebé a tots els cinemes de Barcelona— amb un cinema dedicat fonamentalment a tota la família, grans i petits, en un intent de recrear aquell esperit "d'anar al cine els diumenges", disfrutant-lo en comunitat.

Amb aquest experiment fins i tot ens hem avançat a un conegut cinema de Barcelona que també ha optat per aquesta fórmula, però tres mesos després, el desembre, i amb pel·lícules dirigides principalment al públic adult.

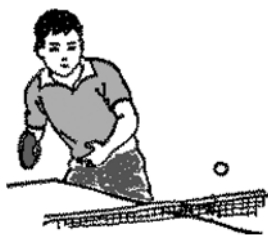
N'estem força contents, per ara, doncs l'assistència pràcticament s'ha incrementat el doble, cosa que desitgem que duri i, si més no, augmenti.

Les sessions comencen a les cinc de la tarda i acaben a les vuit i fins aquest març s'han projectat vint pel·lícules (quinze en català). No ens negareu que, per 2 euros els nens i 3 euros la gent gran, no es pugui passar una tarda ben distreta i divertida.

Ah! Tot això gràcies a un esforçat grupet d'entusiastes col·laboradors: el Jaume Caminal, el David Basco, en Pere Solé, el "Xester", en Josep Forn, La Núria Font, la Marta Solé, en Jesús Garicano, l'Àngel... i no m'agradaria deixar-me'n cap.

Josep Forn

Secció de Tennis de Taula

La temporada avança i els tres representants dels Lluïsos d'Horta es troben en plena competició. Els dos equips de Veterans, tant el de primera com el de segona estan fent una bona temporada.

Si el de primera s'ha classificat per jugar els play off per disputar el títol, el de segona s'ha classificat per jugar la fase d'ascens.

El nostre màxim representant, l'equip de segona Nacional, es troba situat a la meitat de la taula classificatòria, i per tant podrà mantenir sense dificultat la seva categoria, tenim moltes possibilitats de jugar la següent fase amb equips de Mallorca, el que comportaria una despesa addicional en desplaçaments.

Al mateix temps, estem preparant els campionats de Catalunya de veterans que es celebraran els propers dies 9 i 10 d'abril a Calella i també s'estan preparant els Campionats d'Espanya de Veterans que aquest any se celebren entre els dies 28 d'abril i l'1 de maig a l'Alfàs del Pi (Alacant). Segurament participarem en les categories de 40, 50 i 60 anys.

12 són els alumnes que participen activament a l'escola de tennis de taula per a nens, que sembla que s'està consolidant

VIDA DE LES SECCIONS

definitivament després d'anys de feina. Aquest joves participen en el Circuit Promeses que organitza la Representació Territorial de Barcelona de la Federació Catalana de Tennis de Taula, tant en la modalitat d'equips, com individual.

Els dilluns de cada setmana, també tenim un grup de gent gran, que d'una manera no competitiva, s'acosta a la sala de tennis de taula, per practicar aquest esport.

Finalment ressaltar que el proper mes d'abril tindrà lloc a Platja d'Aro un torneig internacional per a joves promeses amb participació de joves de tot el món.

Els nostres arbitres internacionals, Benito Moreno, Jaume Miro i Galofre estaran presents en aquest torneig.

Vols Jugar a Tennis de Taula???
Vine a l'escola dels Lluïsos d'Horta
Dilluns i Dijous de 17,30 H a 19 H
Telèfon 646314448
tennistaula@lluïsohorta.cat

Josep Magrans i Breu
Vocal Tennis Taula

Segueix endavant la III temporada de Vespres de jazz amb un notable èxit de públic que omple pràcticament la totalitat de les localitats disponibles al damunt de l'escenari dels Lluïsos, tot prenent una copa de Cava, Sumarroca, naturalment.

Així doncs si en el concert de novembre van poder gaudir del grup **Barnouche** amb el seu el jazz manouche, (grup, que ja vam tenir l'oportunitat d'escoltar en l'anterior temporada), el desembre el grup Hortenc de **Cris Jazz Quartet** amb els seus standards i la bona veu de la Cristina i al gener, l'últim fins ara, amb la participació molt aplaudida del grup **Trio Chikiiboom Quintet**, que

ens van fer recordar amb les seves veus i la seva actuació actrius com Rita Hayworth, Grace Kelly o Veronica Lake i que traslladen el públic a l'època daurada del cinema i la música nord-americana.

Però si fins ara aquesta III temporada ha estat intensa, ja us podeu anar preparant, ja que els propers concerts prometen ser espectaculars.

El 19 de Febrer ens visita el grup **Bernat Font Trio**, excel·lent pianista que ens presenta el seu últim treball en forma de CD "**The Shout**".

El 19 de març **Gaëtan Casteels Acoustic Trio** amb el seu jazz modern i fresc, cool i rebuscat.

El 9 d'abril "**The Jazz Preachers**" conjunt integrat per alguns dels músics més veterans de l'orquestra de **LA LOCOMOTORA NEGRA**, com **Ricard Pili, Marc Trepà, Toni Gili, Tòfol Trepà, Jordi Casanovas i Carles Gili**.

El 14 de maig **Joan Chamorro Sextet amb Andrea Motis**, sens dubte, una de les sensacions dels últims temps.

11 de juny, sopar a la fresca amb la **Sant Andreu Jazz Band**. Tot un luxe!!!

Jo de vosaltres aniria reservant aquestes dates... després no digueu que no us van avisar...

Us esperem!!!

Josep Magrans i Breu

El conte del soci

El ratolí Peludet

La família d'en Peludet tenia el cau en un magatzem de gra. Al costat s'hi havia instal·lat una formatgeria que amb la dolça flaire feia venir salivera a l'eixerit ratolí. Prou li deia l'avi que era millor el gra que no pas el formatge que té molta grassa i no va bé pel colesterol, però en Peludet es delia per posar els peus en aquell santuari d'olors saboroses. El problema era el gat enorme que guardava l'entrada.

Un dia que la clientela de la formatgeria era nombrosa, en Peludet es colà cap dins. Quan tothom fou fora, l'amo tancà la porta i apagà els llums. En Peludet sortí del seu amagatall decidit a atipar-se d'aquella vianda exquisida, però va sentir un esbufec i va veure els dos ulls grossos i brillants que el fitaven.

Allà hagués acabat l'aventura d'en Peludet si no s'hagués produït el gran prodigi que faria capgirar tota la història universal!

El gat que ja s'esmolava les ungles pensant en la presa que tenia al seu abast, va sentir un miol dolcíssim que venia de l'altra banda del carrer: pel mig de la calçada desfilava una gateta blanca, amb un llaç de color rosa al coll, movent els malucs sinuosament i parpellejant les seves llargues pestanyes. El gat, captivat davant d'aquella prodigiosa beutat, va fer un bot i sortí per la finestra, deixant la seva presa palplantada dins la formatgeria.

El Peludet aprofità l'avinentesa per sortir també per la finestra i corrent a trompicons anà carrer avall fins a la placeta on hi havia aparcat un cotxe que una família d'estiuejants estava carregant per marxar cap a casa, després de les vacances. Va veure una grossa bossa que tenia la cremallera esbotzada i deixava a l'aire una petita obertura. Li va semblar un bon amagatall. Una oloreta rànica li vingué als narius: roba bruta! Va fer un esforça per no esternudar i delatar la seva presència.

El cotxe carregat amb la família, els embalsams i l'intrús ratolí marxà carretera enllà. Arribats a casa, mentre la família desfeia l'equipatge, en Peludet pensava de quina manera correcte es podia presentar, però la situació va fer inútil les seves previsions. Quan la mestressa va obrir la bossa i el va veure, va fer un xiscler esfereïdor. En Peludet sortí esperitat i es refugià darrere el moble gran del menjador i s'hi quedà ben quiet fins que l'aldarull que provocà la seva inútil recerca es va fondre. Amb cautela va inspeccionar el territori. Sentia una olor de formatge que li desvetllava el rau-rau de la panxa. El formatge estava entaforat entre uns filferros que el ratolí, tan esprimatxat, va poder esquivar. Es va atipar i anà amagar-se lluny de la família. Cada dia trobava un nou tros de formatge i cada dia esquivava els filferros de la gàbia i s'anava engreixant que feia goig de mirar.

Un vespre va sentir una conversa que el feu tremolar.

Em sembla que aquest remaleït ratolí no l'enxamparem mai –deia la mare.

No pateixis, dona. Menja tant de formatge que aviat no es podrà amagar enlloc. Llavors, amb un cop d'escombra l'abatrà i cap a la cassola amb un sofregit de ceba i tomàquets –va dir el pare.

Ai, calla, fastigós! Em fas venir basques!

Pobret! –va exclamar la nena que era ecologista.

Prou parlar de ratolins – va fer el pare novament—A dormir d'hora que demà cal matinar si voleu passar el cap de setmana al poble. Ja és temps de bolets i no vull trobar caravana.

El Peludet va sortir del seu amagatall a punt de cercar la bossa de cremallera esberlada que el podria transportar cap al seu racó de món tan enyorat. Li costava bellugar-se. S'havia engreixat tant que la seva figura se'n ressentia. Va trobar la bossa i provà d'entaforar-s'hi però fou endebades. Desesperat i deixant a banda tota prudència, esclatà a plorar, tot dient-se: *per golut, aniré a la cassola!*

La nena el va sentir i com que era ecologista i tenia bon cor, s'hi acostà i l'amanyagà i s'oferí a ajudar-lo, ara bé, li havia de prometre que mai més seria tan golut. Si en Peludet hagués sabut parlar li hauria dit *t'ho prometo*. No obstant es van entendre. La nena li va obrir la cremallera i el va deixar ben arrupidet entre la roba, aquesta vegada, tota neta. Van arribar al poble sense entrebancs i en Peludet va tornar amb la família que ja el donaven per mort.

Passa a la pàgina 14

HAIRSPRAY

PASTORETS (amb alegria!...)

UNA MICA DE TOT

Ve de la pàgina 11

En ratolí va complir la promesa: va fer una rigorosa dieta una bona temporada i ara, amb el nou tipet, totes les ratolines de bon veure li anaven al darrere tot somicant: Ai, Peludet, que n'ets de ben plantat!

Esriptora: **Pepi Galceran**

Sòcia número 381

Il·lustradora: **Clara Solé**

Sòcia número 265

L'enciam

Es dona el nom genèric d'enciam a tot el que es menja cru, amanit amb oli i vinagre, ja sigui lletuga, escarola, api, etc. *Enciamet bos-cà* és el que es cull pels marges i camins, com xicoires, lletsons, màstecs, repunxons, colit-xos o esclafidors, etc. A Reus i d'altres poblacions del Camp de Tarragona, quan no es parla més que d'enciam, se'n diu lletuga, ja sigui llisa, ja escarolada o de cabdell. A la costa nord de la província de Girona, com a Colera, Llançà i altres punts, diuen enciamada, encara que sols sigui de pebrots, tomàquets, cebes, olives, etc.

De l'acció d'amanir l'enciam se n'ha fet el verb enciamar, que, en determinats punts, s'aplica a tot el que sigui amanir, encara que no es tracti més que de mongetes, patates, tirabecs, faves i la resta.

Costums

Al Penedès, quan posen oli a l'enciam, solen dir pausadament, fent una mica de parada a cada sí·laba:

*Torredembarra i Martorell,
Altafulla i el Vendrell*

Corranda

*Si voleu que canti prim,
deu-me enciam de lletuga;
vós us menjareu els tronxos
i jo em menjaré la fulla*

Joc de paraules

*Una plata d'enciam
tots tres ens la recompartiscam;
tres n'érem
tots tres ens la recompartisquérem*

*Una mata d'enciam
quatre som que ens la recompartiscam;
quatre érem que ens la recompartisquérem;
quatre serem
que ens la recompartiscarem*

Carbassa

Carbassa, carabassa (el fruit tendre l'anomenen també carbassó, en realitat, però, el carbassó o carabassó és el fruit de la carbassonera.

Preocupacions

Les carbasseres plantades en lluna nova, flo-reixen però no fan carbasses. (*Baix Empordà*).

Per tenir bones carbasses s'han de plantar el primer divendres del mes de maig. (*Camp de Tarragona*).

Els carbassons no es poden mirar, perquè en mirar-los agafen blima (es panseixen) (*El Bruc*).

Carmina Lara

Racó dels Lluïsos

La fotografia del butlletí 100, correspon a l'escalfador de la dutxa del lavabo nou, ran de l'anfiteatre.

Guanyadora: **Marta Solé i Font**

Endevineu el nou racó, apa:

Màgia - 15

Les tres cartes i el barret (Après del Rei de la Màgia)

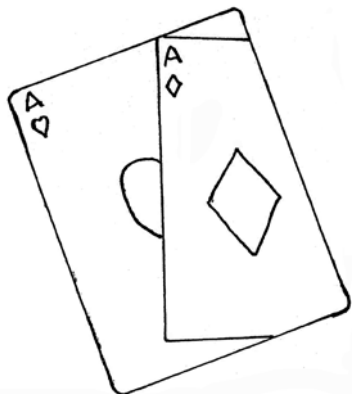
Efecte:

S'ensenyen 3 cartes que siguin fàcils de recordar. Posem per cas el 4 de cors, el rei de diamants i el 7 de trèvols. Posem les 3 cartes a dins d'un barret o de la butxaca de la camisa. Traurem de la butxaca una carta, el 7 de trèvols en aquest cas, la posarem en un calaix, dintre la portada d'un llibre...

Quan preguntem quines cartes hi ha al barret respondran que les altres dues... direm que no! i ensenyarem que hi ha el 7 de trèvols i que en la portada del llibre o en el calaix hi ha les altres dues.

Secret:

Consisteix en tenir una carta especial (fake) que per un costat és 7 de trèvols i per darrere porta el 4 de cors i una part del rei de diamants enganxada a sobre, imitant la forma d'un ventall (fig. 1), el duplicat del 7 de trèvols (normal) es posa a sobre del tros de l'as de diamants i s'ensenyen les cartes com si en fossin tres.

Nota:

En el dibuix s'hi veuen dos asos, convé fabricar-se les cartes amb els números recomanats. També ho pots fer amb cartes espanyoles: 7 de copes, rei d'espases i 4 d'oros.

Pots comprar baralles d'1 euro.

Detalls de presentació:

A vegades obro un llibre i dic que hi deixo la carta que trec de la butxaca a la pàgina 80 del llibre. Després dono el llibre a algú per a què busqui a la pàgina 80 a veure quina carta hi

ha. Llavors allà hi troben les altres dues. Evidentment, jo deixo la carta en la pàgina 100 o 110, però bo i fent veure que miro el número de pàgina dic la 80 (que és la pàgina en la que he posat abans de començar el joc de les altres dues cartes).

Si ho fas dipositant la carta en un calaix, jo a l'escola, ho faig amb la taula del mestre i hi tinc dos calaixos. Dic que la deixo en el primer calaix, quan en realitat la deixo en el segon... En el primer ja hi tinc posades les cartes des d'abans.

Informació addicional:

Si t'agrada el món de la màgia, ja va sent hora que visitis alguna de les magnífiques botigues de màgia que hi ha a Barcelona:

Casa Mágicus - c/ Diputació, 274

El Rei de la màgia - c/ Princesa, 11

Selecciones mágicas - c/ Enamorats, 124

Xavier Tapias MAGIC Productions - c/ Major de Sarrià 108-Salvador Mundi, 5, tienda 30.

Ferran Homar

UNS QUANTS REFRANYS AMB ANAR

Anar com va tal com ve
(de qualsevol manera)
Anar de vint-i-un botó
(molt mudat)
Anar a tres quarts de quinze
(fora de temps oportú)
Anar d'un pèl
(a punt d'esdevenir quelcom)
Anar com arengades en el barril
(estrets, premsats en un vehicle)
Anar barret en mà
(procedir amb cortesia)
Anar fet un carnestoltes
(vestit amb mal gust)
Anar a estiracabells
(disputar-se, barallar-se)
Anar a matar la llúdriga
(empresa fantàstica, ridícula)
Anar-se'n de naps a cols
(d'una cosa a l'altra)

VII Setmana de Cinema Espiritual

La setena edició de la Setmana de Cinema Espiritual ha portat importants novetats. Han continuat com sempre als Lluïsos les sessions matinals adreçades a les escoles, però les altes instàncies eclesiàstiques van considerar més adient traslladar la seu de les sessions de vespre per a públic adult a un conegut i cèntric cinema barceloní.

Legítima decisió; tanmateix, convé recordar que és molt fàcil aprofitar la carta segura de l'èxit econòmic i de públic quan no es parteix de zero, sinó quan ja hi ha al darrere el bagatge de la *feina bruta* feta per altres al llarg de sis anys. Convé recordar que sense els riscos assumits pels Lluïsos com a institució i sense la implicació desinteressada de molts socis en tota mena de tasques (organitzatives, de gestió, d'obtenció de còpies, de projecció, informàtiques, etc.), aquest certamen, que ara ja ha assolit un fort prestigi dins del seu àmbit, ni tan sols hauria estat possible.

Vam tenir, almenys, el petit privilegi de dur a terme la sessió de clausura, on es va projectar la molt interessant pel·lícula *De dioses y hombres*.

No sabem a hores d'ara si en les properes edicions les sessions matinals correran la mateixa sort. El que sí sabem és que aquest apartat ha tornat a esdevenir una riuada d'afluència d'escoles durant tot el mes, amb una pel·lícula, *Invictus*, del mestre Clint Eastwood, com la més demandada.

I el que també sabem és que, d'una manera molt específica i significativa, els *culpables*

d'aquest èxit, basat en un acurat tracte personalitzat amb les escoles, tot assolint la seva fidelització any rere any, tenen noms i cognoms arrelats als Lluïsos: primerament, del nostre recordat Francesc Coma i, després de la seva mort, amb el relleu pres per la seva dona, la Teresa.

Encara que els Lluïsos deixi de ser l'espai físic on se celebra la Setmana de Cinema Espiritual, el que ningú no ens podrà prendre mai és l'orgull d'haver contribuït d'una manera decisiva en la seva creació i creixement. I, passi el que passi, el que sí és segur és que des d'aquesta experiència seguirem treballant pel foment dels valors humans a través del cinema.

Quim Casals Campmany

En el proper número de *La Veu dels Lluïsos*, us donarem informació de les *Jornades de Cinema de Valors* que es celebra entre els mesos de gener i abril.

NOTÍCIES

**10 ABRIL 2011
CONSULTA SOBRE
LA INDEPENDÈNCIA**

HORTA-GUINARDÓ Decideix

L'organització de la **consulta del 10 d'abril** sobre la independència de Catalunya **necessita el teu ajut.**

Com ja deus saber, els **Lluïsos d'Horta, és una entitat adherida a Horta-Guinardó Decideix/Barcelona Decideix que col·labora activament** en l'organització de la **consulta**. És per aquest motiu que ens dirigim a tots vosaltres, els seus socis, per animar-vos a col·laborar en aquesta **iniciativa de democràcia directa i participativa**.

Volem comptar amb tu el dia de la consulta, però també des d'avui mateix perquè et necessitem per recollir vot anticipat en les diferents taules que des de començament d'any muntem cada setmana en diferents punts del nostre districte. També ens agradaria que **et formessis com a fedatari per poder recollir vot anticipat** entre els teus familiars i coneguts. **Fes-nos-ho saber, si et plau!**

Més informació a
www.hortaguinardodecideix.cat
www.barcelonadecideix.cat

OPINIÓ

Per manca d'espai no publiquem en aquest número l'article que teníem preparat.

Sí publiquem una resposta que hem rebut en referència a l'article publicat en el número anterior. És aquesta:

En relació amb l'escrit aparegut en el número 100 d'aquest butlletí en la secció Opinió, m'agradaria comentar el següent:

- 1.- Moltes de les persones, potser milers, que el 29 de setembre van decidir anar a treballar, també ho van fer "coaccionades".*
- 2.- Les "R" estan bé, però prefereixo la "J" de Justícia.*

Josep Magrans i Breu.

Alfons Tiñena i Pla
Coordinador del projecte

Participo, participes, participem

Als Lluïsos estem en plena transformació. I no em refereixo només a les ade-sitjades i necessàries obres de millora de les nostres instal·lacions. Parlo d'un intangible: la participació. Els canvis que vivim a la nostra societat

ens plante-gen la necessitat de reflexionar sobre quina és la raó de ser d'una entitat com la nostra, què podem aprendre dels seus 145 anys d'història, què hem de fer per millorar l'eficiència en la gestió, com podem innovar en la programació d'activitats i quina ha de ser la nostra projecció a Horta.

Aquesta reflexió interna ha donat com a fruit el disseny d'un **Pla de Participació**. Perquè participar és transformar la realitat i promoure canvis en el nostre entorn, tot reforçant els nostres objectius col·lectius. Però per assolir aquests objectius necessitem persones compromeses com tu i un mètode i unes tècniques adients.

La participació no és o no hauria de ser una moda, o un pur tràmit formal. La participació és un dret però també és un procés educatiu. Ara mateix, hem d'aprendre molt a escoltar-nos perquè no hi estem massa acostumats a fer-ho. Cal definir noves maneres de fer i de relacionar-nos que ens permetin treballar conjuntament en un clima de col·laboració. I posar-ho en pràctica.

Tota acció de canvi és un procés en el qual hi ha un diagnòstic, una proposta, una planificació, una execució i una valoració dels resultats. Durant aquest procés hem de prendre moltes decisions i tots hem de poder fer sentir la nostra veu.

De ben segur que, durant els propers mesos, tu seràs el protagonista i tindràs l'oportunitat de dir la teva sobre els Lluïsos. T'animo a contribuir per formar part de la llarga història de la nostra entitat.

Roser Miró i Castells

Nascuda el 2/11/1961

Sòcia número 74

Va néixer al carrer Rectoria, després tota la família va viure al carrer Pintor Josep Pinós. És la tercera de cinc germans. Anava a escola a les Carmelites de Regina Carmeli, a dos passos de casa...

Roser= Hi vaig anar fins als catorze anys; després vaig fer un curs d'administrativa i un altre de puericultora. A més d'estudiar feia de professora de danses catalanes: als Lluïsos sempre, un any a les Dominiques i una colla d'anys a l'Acadèmia Martí, fins que em vaig casar l'any 1985.

Dora= No corris tant! Abans de casar-te has fet moltes altres coses que volem saber

Roser= Començo a treballar en una fàbrica de teixits el 1979/80; encara hi treballo. Fem les cintes per a cinturons de teixit. Entre tres persones portem una vintena de telers. Aquestes cintes s'estampen amb unes màquines, es trenen en unes altres que són bastant complicades. Es fan rotlles de 50 metres i s'envien a una altra empresa que acaba el procés per arribar al mercat transformades en bonics cinturons de fibres i teixits.

Dora= Em sento cansada només de pensar en telers, cintes i soroll de maquinària! Lluny del teu ofici de teixidora què més fas?

Roser= Continuo en el món de les danses catalanes: grups infantils i de pares dels Lluïsos, més el grup de l'Acadèmia Martí.

Dora= Ara ja et deixo casar. Som a l'any 1985.

Roser= Em dedico a la meva llar, al meu marit, a la feina de teixidora i conservo el grup de Pares de danses dels Lluïsos. Espero poder celebrar els trenta anys d'existència del grup, l'any que ve, el 2012.

Dora= Tens fills?

Roser= L'any 1988 va néixer en Joan.

Dora= O sia, un besnet del senyor Castells, que ja no es diu Castells, sinó Joan Fustà i Miró. Balla ballets?

Roser= No. Prefereix l'esport. De la branca Castells continuen en les danses la Marta i el Marc Miró, fills del meu germà Jaume, que ballaven fins fa poc a l'esbart Gaudí. Em sembla que per qüestions d'estudis, de moment ho han deixat. Potser un dia hi tornaran. També segueix en el món de les danses catalanes una néta de la tieta Montserrat Castells, la Judith, però no sé on balla.

Dora= I als Lluïsos qui hi queda emparentat amb els Castells?

Roser= Quedem, només, la meva germana Eulàlia i jo.

Dora= Els teus pares van ser cafeters dels Lluïsos una colla d'anys. Estàvem avesats a veure tota la prole Miró ajudant, les festes i els dies que s'obria el bar.

Roser= El pare obria cada vespre quan acabava la jornada laboral, fins més o menys les deu de la nit, hora que anàvem tots cap a casa. La gent de teatre i de ballets assajaven

ENTREVISTA

fins a les dotze i ells mateixos tancaven les portes. Els dies que hi havia representacions el bar era obert fins que marxava el públic. Els diumenges obríem al matí i el pare preparava el vermut dominical que tenia molt d'èxit: s'omplia el bar cada festa. El pare preparava gran quantitat de calamars a la romana, musclos, cloïsses, seitó... Tothom ho trobava molt bo i la clientela estava sempre assegurada. A més d'ajudar al bar ens tocava escombrar la sala després de les representacions de teatre o de cinema. Sí que hi havia una dona de fer feines que venia a fer la neteja general però, de vegades fallava i ens tocava suplir-la. Avui dia tot és diferent. Només vinc als Lluïsos per assajar les danses amb el grup de pares, i els dies que hi ha representacions.

Dora= On és la Roser quan no treballa?

Roser= La Roser se'n va amb el seu marit cap a un racó de món molt tranquil: Marcovau, a Artesa de Segre.

Dora= Això és molt lluny de Barcelona!

Roser= És un paradís. Estem perduts en un petit poblet on hi ha solament tres famílies que hi resideixen tot l'any. Nosaltres tenim una casa de tres plantes i terreny a l'entorn, que ens hem anat arreglant i adaptant al nostre gust. Fins ara fa ben poc no ens han instal·lat aigua corrent. Abans recollíem la de la pluja en un gran dipòsit. Electricitat sí que fa molts anys que n'hi ha. Telèfon, tampoc. Sort dels mòbils.

Dora= Feu de pagesos?

Roser= Una mica. Tenim aviram i un hort. Tenim extensió de prats de vinyes i de cereals per contemplar a tota hora, tenim

allà al lluny, les muntanyes Pirinenques, nevades a l'hivern, grises i imponents a l'estiu. En la nostra casa, a la planta baixa hi ha la bodega i una gran sala amb taula de tennis taula perquè els meus germans puguin practicar el seu esport favorit; al primer pis és on fem més vida: menjador amb la llar de foc, cuina, dormitoris, bany i una terrassa. Al tercer pis, el gran saló, amb una tele enorme, bons sofàs, un moble bar... una passada! Tot allò que no puc tenir a Barcelona! Viure en aquesta casa és un relax magnífic. A l'estiu posem una piscina al pati i estem millor que no pas a la platja, tan plenes totes, de turistes. Aquí, silenci, bons aires i bons aliments. Podem rebre els amics, i tots els germans i nebots, sempre que vulguin venir.

Dora= No t'oblidis dels Lluïsos i el lligam amb el passat.

Roser= El lligam amb els Lluïsos me'l dóna el grup de pares de l'esbart que me'ls estimo molt; són la meva segona família. M'han fet costat en els moments dolents tant com en els bons. Estic joiosa de ser l'amiga de tots. En quant al present dels Lluïsos, és molt diferent del passat. Ha canviat molt des que jo era infant. Ha millorat. Dóna gust passar pel bar i veure'l ple de fans del Barça, tots embadalits contemplant la tele i aplaudint i victorejant l'equip dels seus somnis, perquè em sembla que tothom estima el Barça i els colors blau grana. *Tot el bar (camp) és un clam!...* Ah, que consti. M'agrada rebre el Butlletí. Me'l lleigeixo de cap a peus!

Dora= Gràcies per raspallar-me tot parlant del Butlletí. I de les danses catalanes què me'n dius?

Roser= Ens falta gent. Hi ha el grup infantil, el cos de dansa i el grup de pares. Ens falta el grup juvenil. No sé per què no tenen tirada les danses catalanes per als joves, deu ser perquè tenen un ventall de coses per a fer i han deixat de banda les danses. Tan boniques com són i a més és una manera de desenvolupar la gimnàstica tan saludable i necessària per als nostres cossos massa acostumats a seure i a no fer exercici. Nois i noies, animeu-vos a venir i formar altra vegada un gran i bon esbart dansaire!

Dora= Ja ho sentiu nois i noies: l'Esbart dels Lluïsos un espera. M'agafen ganes d'apuntar-m'hi jo!

Dora Serra

AGENDA DELS LLUÏSOS

Amb aquest butlletí iniciem una nova secció on anirem informant de les activitats de les diverses seccions pels propers quatre mesos.

Tanmateix, és possible que no hi surtin totes; bé per que no haguin arribat a temps o per manca d'horaris concrets, o bé que per qualsevol motiu ens hem vist obligats a modificar l'activitat.

Per activitats o dades més concretes consulteu els Fulls Mensuals d'Activitats o la nostra Webb www.lluïsohorta.cat

SECCIÓ	ACTIVITAT
CINEMA FAMILIAR	Dies 5, 6, 7, 19 i 20 de març a les 17 h: Ice Age 3 (l'Origen dels dinosaures) i Shrek 2.
ESBART FOLKLORIC	Diumenge 13 de març a les 18 h: Roda d'Esbarts Infantils. Diumenge 10 d'abril: Roda d'Esbarts Infantils a Gualba. Dissabte 21 de maig a les 21 h: Gran Gala del Cos de Dansa. Diumenge 22 a les 18 h: actuació del Grup Infantil al Foment Martinenc. Diumenge 5 de juny a les 12 h: Roda d'Esbarts Infantils a Sant Vicenç dels Horts. Diumenge 12 a les 18 h: Festival de Fi de Curs. Diumenge 19 de juny, matí: Celebració de la Festa de Sant Lluís, per l'Esbart.
EXCURSIONISME	Del 6 al 17 de març: Sortida al balneari de Cestona. Dissabte 2 d'abril a les 8 h. Sortida a Tavertet, Rupit i el Santuari del Far. Dissabte 7 de maig a les 8 h: lloc per determinar. Del 17 al 25 de maig: Viatge a Itàlia; Llacs de Llombardia, les Dolomites i Venècia. Dissabte 4 de juny: sortida de fi de curs. lloc per determinar.
GRUP FOTOGRAFIC	Dissabte 12 de març a les 18 h, tertúlia mensual, tema: Interiors. Dissabte 9 d'abril a les 18 h, tertúlia mensual, tema: Bodegó. Dissabte 7 de maig a les 18 h, tertúlia mensual, tema: Retrat. Dissabte 11 de juny a les 18 h, tertúlia mensual, tema: Horta. Concurs Social de Fotografia: Veredicte: diumenge 5 de juny a les 10 h. Lliurament de premis i inauguració de l'exposició: diumenge 12 de juny a les 13 h
MANUALITATS	De dilluns a divendres de 17 a 20 h diferents classes. Del diumenge 12 al diumenge 19 de juny: Exposició dels treballs realitzats durant el curs.
TEATRE	Grup Auca; dissabtes 26 de març i 2 d'abril a les 22 h i diumenges 27 de març i 3 d'abril a les 18 h: Algú va volar sobre el niu del cucut. Grup Infantil 1: dissabte 9 d'abril a les 18 h i diumenge 10 a les 12 h: Dos mons per descobrir. Diumenge 8 de maig de 10 a 20 h. Mostra de Teatre Infantil de Catalunya al nostre teatre. Grup Juvenil 2: dissabte 14 i diumenge 15 de maig a les 18 h. Contes Políticament Correctes. Grup Infantil 2: dissabte 28 de maig a les 18 h i diumenge 29 a les 12 h: l'Herència de les Bruixes. Grup infantil 3: dissabte 11 de juny a les 18 h i diumenge 12 a les 12. La Ventafocs del Sègle XXI Teatre de Sant Lluís: dissabte 18 i diumenge 19 de juny a les 18 h. La Bella i la Bèstia.
SECCIO TENNIS TAULA	Tots els dilluns de 17 a 20 h. Escola de Tennis Taula. Partits de lliga Veterans 2ª Grup 2 els dimarts a les 19 h. Partits de lliga Veterans 1ª Grup 1: els dimarts a les 19 h. Partits de lliga 2ª Nacional grup 7: els dissabtes a les 17 h.
VESPRES DE JAZZ	Dissabte 19 de març Gaëtan Casteels Acustic Trio amb el seu jazz modern i fresc, cool i rebuscat. Dissabte 14 de maig a les 21 h. Joan Chamorro i Andrea Motis. Disabte 11 de juny a les 21 h. Sant Andreu Jazz Band (al pati de l'església de Sant Joan d'Horta: sopar, jazz i bon cava).
GENERAL	Divendres 18 de març a les 21 h: Assemblea General Ordinària. Divendres 25 de març a les 21 h: Sopar de Truites a benefici de Mans Unides. Diumenge 15 de maig a les 14 h: Mostra Gastronòmica. Dissabte 18 a les 21 h: Sopar de Botifarrada amb seques al carrer. Diumenge 19 a les 14:30 h: Dinar de Sant Lluís.

AQUEST MÓN TAN NOSTRE

Llegit als diaris durant els mesos de novembre, desembre de 2010 i gener de 2011:

Novembre de 2010

La visita de Benet XVI a Barcelona es pot qualificar d'històrica. El papa va consagrar la basílica de la Sagrada Família en una cerimònia única que quasi mai protagonitza un pontífex, però el temple d'Antoni Gaudí és el més espectacular que es construeix actualment en el món catòlic.

La Xina s'ha convertit en el líder mundial dels superordinadors. En canvi, el català 'Mare Nostrum', que era el quart més potent del món fa sis anys, ha baixat ara a la posició 117. Després d'un llarg regnat dels Estats Units, la Xina acaba de situar dues de les seves mà-

quines en les posicions número 1 i 3 del rànquing mundial Top500. El nou líder mundial del sector porta el nom de Tianhe 1A, ocupa una àmplia sala del Centre Nacional de Supercomputació de la Xina, a Tianjin, i té una capacitat de càlcul de 2.566 teraflops (2.566 bilions d'operacions per segon). El superordinador Mare Nostrum, de Barcelona, amb poc menys de 100 teraflops, ha passat a ocupar la posició número 117 del rànquing mundial. Cal recordar que el novembre del 2004, poc després de la seva instal·lació, la màquina va aconseguir col·locar-se en la posició número 4 del món. Durant gairebé quatre anys, el Mare Nostrum va ser també l'ordinador amb més potència de càlcul d'Europa, una distinció que ara ocupa la màquina Tera 100, del Comissionat de l'Energia Atòmica de França.

Artur Mas, 129è president de la Generalitat de Catalunya.

La candidatura encapçalada per Artur Mas va obtenir un triomf incontestable, a tot el país, a totes les comarques. Amb els resultats, la federació nacionalista no ha arribat a la majoria absoluta com en les seves millors èpoques (62 diputats, n'hi falten 6), però ha deixat el rival tradicional, el PSC, a una distància estratosfèrica, mai vista, tant en nombre d'escons (34 de diferència), com en percentatge (20 punts).

Guardiola ja té dos 5-0. El Barça aconsegueix una altra golejada històrica, com la que va aconseguir fa dues temporades al Santiago Bernabéu 2-6. .

Es dona la circumstància que Guardiola haurà viscut les dues golejades per 5-0 com a protagonista. Ho va fer l'any 1994 formant part d'aquell grandios equip que està sent superat per l'actual. El de Santpedor ho va gaudir aquell dia des de la gespa i ho va celebrar amb els seus companys. Ara ho gaudeix a la banqueta.

Desembre de 2010

L'oli Dauro de Bodegas Roda, de Torroella de Fluvià, ha estat escollit per setena vegada per condimentar els plats del sopar privat que van oferir els reis de Suècia als premis Nobel.

El Museu del Cinema de Girona celebra els 115 anys de la primera projecció de cinema pública i de pagament, que es va fer a París el dia 28 de desembre de 1895.

AQUEST MÓN TAN NOSTRE

El Museu ha instal·lat a la seva exposició el projector de cinema que havia funcionat a l'antic Teatre-Cinema Albéniz de Girona entre els anys 1930 i 1970, format per peces de tres marques: l'alemanya RKO (peu i bobines) i les barcelonines Supersound (mecanisme sonor) i Maquinaria Cinematogràfica SA, OSSA (la caixa de la llanterna).

L'expresident de la Generalitat Jordi Pujol diu que "Durant molts anys el nacionalisme català majoritari no ha estat independentista. Ha jugat la carta d'un autonomisme que garantís un sostre alt. Tenia arguments. Ara ja no en té i la independència de Catalunya és viable".

Detingut després de deixar-se les claus de casa en un dels 31 habitatges que va assaltar. La Guàrdia Civil ha detingut un home de 36 anys acusat de robar a 31 dels 32 habitatges d'una urbanització de Huévar del Aljarafe.

El representant d'una promotora es va presentar a les dependències de la Guàrdia Civil per denunciar el robatori en aquests habitatges de 22 escalfadors de gas, i de la instal·lació elèctrica de 31 dels 32 habitatges amb un valor de 186.000 euros.

Realitzen una exhaustiva inspecció ocular dels habitatges, en una de les quals troben un joc de claus. Després de diverses indagacions, sospiten d'un individu amb antecedents penals que té un habitatge confrontant amb la urbanització per la qual cosa podia haver saltat la tanca.

Per tant, demanen la presència d'aquesta persona i comproven que una de les claus del clauer trobat serveix per obrir la porta del seu habitatge i és detingut per un presumpte delictes de robatori i és posat a disposició judicial.

Gener de 2011

El comerç d'Horta es despulla per obtenir fons solidaris. Una trentena de botiguers del mercat d'Horta i de comerços del barri editen un calendari solidari per recollir diners per l'espai Caliu. Volen vendre 8.000 exemplars al preu simbòlic d'un euro.

L'Espai Caliu és una associació sense ànim de lucre de Barcelona dedicada a l'atenció de persones en situació de "pobresa alimentària". Aquesta Associació està promoguda per les Parròquies de l'Arxiprestat d'Horta-El Carmel:

Mare de Deu de Mont Carmel, Sant Antoni de Pàdua, Sant Joan d'Horta, Sant Marcel, Santa Teresa de Jesús.

Obert cada dia de 8 a 12 del matí (inclosos festius)

Podeu fer donatius al compte: 2100-07-03-580200163206, indicant clarament "Donatiu a Caliu" (Desgrava a l'IRPF).

El nen de la rutlla' fa 50 anys. L'estàtua està ubicada a la plaça del mateix nom i representa un antic joc infantil, obra de Joaquim Ros. L'Ajuntament

la va instal·lar el 1961. Ros té una àmplia obra, on destaca la façana de la Nativitat de la Sagrada Família.

Horta no vol canvis a la plaça Eivissa. Els resultats de la consulta ciutadana en relació amb la remodelació de la plaça d'Eivissa, exposen que la majoria de persones que han participat en la consulta manifesten el seu desig de no fer canvis que treguin la personalitat de la plaça i no volen que aquest espai perdi el seu esperit de poble i volen que es mantinguin les seves característiques d'espai de trobada i de relació, sense intervencions urbanístiques que prioritzin el disseny i la funcionalitat al significat històric.

Josep Magrans i Breu
jmagrans@uoc.edu

